

κελεύειν. Προστάζω/προτρέπω, command/incite, Δημόκριτος 260 κιξάλλην καὶ ληστήν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη καὶ αὐτοχειρίη καὶ κ ε λ ε ύ ω ν καὶ ψήφω.

κέλευθος. Ὀδὸς/πορεία, road/way, Ξενοφάνης 7.1 δείξω δὲ κ έ λ ε υ θ ο ν Παρμενίδης 1.11 ἔνθα πύλαι Νυκτός τε καὶ Ἡματός εἰσι κ ε λ ε ύ θ ω ν 2.4 ἥ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὥς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι, Πειθοῦς ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς (Ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ) 6.9 πάντων δὲ παλίντροπός ἐστι κ έ λ ε υ θ ο ς Ἐμπεδοκλῆς 35.14-15 αἶψα δὲ θνήτ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ' εἶναι, ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα διαλλάξαντα κ ε λ ε ύ θ ο υ ς. Πρβλ. ἀτραπός, ὁδός.

κενός (τύπ. κενεός, ἀντίθ. πλέως) 1. Κενός/ἄδειος, empty/vacant, Μέλισσος 7(8) ἀλλ' ἤδη τὸ ἀραιόν γε κ ε ν ε ώ τ ε ρ ο ν γίνεται τοῦ πυκνοῦ Ἐμπεδοκλῆς 13 οὐδέ τι τοῦ παντός κ ε ν ε ό ν πέλει οὐδὲ περισσὸν 14 τοῦ παντός δ' οὐδὲν κ ε ν ε ό ν πόθεν οὖν τί κ' ἐπέλθοι; || τὸ κενόν. Τὸ κενόν, the void, Μέλισσος 7(7)-(10) οὐδὲ κ ε ν ε ό ν ἐστιν οὐδέν· τὸ γὰρ κ ε ν ε ό ν οὐδέν ἐστιν· οὐκ ἂν οὖν εἴη τό γε μηδὲν ... εἰ μὲν γὰρ κ ε ν ε ό ν ἦν, ὑπεχώρει ἂν εἰς τὸ κ ε ν ό ν· κ ε ν ο ὦ δὲ μὴ ἐόντος οὐκ ἔχει ὅκη ὑποχωρήσει ... ἀνάγκη τοίνυν πλέων εἶναι, εἰ κ ε ν ό ν μὴ ἔστιν. εἰ τοίνυν πλέων ἐστίν, οὐ κινεῖται Λεύκιππος A 1 (DK II 70,30) μέγα κ ε ν ό ν A 10 (DK II 74,26) μέγα κ ε ν ό ν A 24 (DK II 78,2) μεγάλῳ ... κ ε ν ῶ Δημόκριτος A 37 (DK II 93,24) κ ε ν ῶ ... οὐδενὶ ... ἀπείρῳ 125 νόμῳ χροίῃ, νόμῳ γλυκύ, νόμῳ πικρόν, ἔτεῃ δ' ἄτομα καὶ κ ε ν ό ν. Πρβλ. κενουῖσθαι 2. Στερημένος, deprived, Δημόκριτος 195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίης κ ε ν ε ά.

κενουῖσθαι. Κενώνομαι/ἀδειάζω, be emptied/empty, Ἐμπεδοκλῆς 16.2 οὐδέ ποτ', οἶω, τούτων ἀμφοτέρων κ ε ν ε ώ σ ε τ α ι ἄσπετος αἰών. Πρβλ. κενός.

κεραννύναι (συνών. μειγνύναι). Ἀναμιγνύω, mix/blend, Ξενοφάνης 5.1 οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κ ε ρ ά σ ε ι έ τις οἶνον ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ. || **κεραννῦσθαι** (τύπ. κε-